

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistola Pastoralis Illustrissimi Ac Reverendissimi Domini D. Humberti Guilielmi A Præcipiano, Archiepiscopi Mechliniensis

Precipiano, Humbert Guillaume de

Lovanii, [1692]

Caput III. De lectione S. Scripturæ, item Missalis, in lingua vulgari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39186

suadentis, ut Episcopi regulas Indicis de libris vetitis ab omnibus servari jubeant, curentque. Illas igitur habetote vos ipsi primum vobis familiares ac sanctas, atque curæ vestræ commiſſas pro rei gravitate diligenter exponite. Ante omnes accuratius inculcanda est illa Clementis VIII. quam non gravabimur hic attexere. *In universum autem de malis & perniciosis libris id declaratur atque statuitur, ut qui certâ aliquâ linguâ initio editi, aut deinde prohibiti ac damnati à Sede Apostolica sunt, eosdem quoque in quamcumque postea vertantur linguam, censeri ab eadem Sede ubique gentium sub iisdem pœnis interdictos & damnatos.*

C A P U T III.

De lectione S. Scripturæ, item Missalis, in lingua vulgari.

Altè etiam omnium animis insidere, & distinctè populis explicari volumus, quod habet regula IV. Indicis, experimento manifestum esse, si Sacra Biblia vulgari linguâ passim sine discrimine permittantur, plus inde ob hominum temeritatem detrimenti, quam utilitatis oriri. Quare moneant & disertè edicant Sacrorum voluminum lectionem in patrio aut vernaculo sermone non esse cuilibet permissam, sed petendam facultatem à Parocho vel Confessariis, iis videlicet, qui præditi sunt hac potestate, quæ tamen non concedenda est, nisi iis, quos intellexerint ex hujusmodi lectione non damnum, sed Fidei ac pietatis augmentum capere posse, quam facultatem in scriptis habeant.

Si periculosa est hominibus indoctis, parumque perspicacibus Sacrorum Voluminum lectio, patria lingua à Catholicis probatisque Authoribus versorum, quanto periculosior erit, si suspecti homines Fideique ambigæ iis vertendis manus admoverint, & conceptum animo virus in illa subtiliter & malignè infuderint? Quanta hinc imminet ruina? Ut enim nobilissimum ciborum ac delicatissimum genus, quale erat olim apud Romanos Boletus, hodieque est, quod & facile venenum suscipit, & tegit, si multitudini apponatur, ingentem edit hominum stragem; & quia voratur avidius, & quia nullâ se parte malum prodit: ita libri quò res tractant magis pias, magisque cælestes, si contingat simili nequitix fermento esse resperſos,

hoc

hoc amplius nocere nati sunt, & mentibus simplicium inferre perniciem. Vulnus quippe acceptum est priusquam perferant; quando illic nihil nisi pium, nisi sanctum, nisi divinum hauriri posse Lectores sperant.

Quare cum Sedi Apostolicæ, semper adversus omne Religionis periculum vigilantissimæ Versionem Novi Testamenti Gallicam, quam Montensem Auctoribus appellare visum est, severissimis verbis, & magnarum interminatione poenarum proscribere placuerit, damnatus ille liber Diœcesi nostrâ exulet. Nullus in eum manus deinceps aut oculum conjiciat, nisi quem exemerit constitutis illic poenis major auctoritas, & eruditio extra periculum posita. Hanc nostram mentem Pontificiæ consentientem omnibus sibi subjectis clarè enuntient, ac salutarem horrorem incutiant, si quos fortè curiosa temeritas, & novarum rerum libido in transversum abstulit adhuc.

Edicant similiter vetuisse *perpetuò* Romanum Pontificem Alexandrum VII. ne quis legere attentet Arcanum Volumen & prophanis oculis non intuendum, quod Missale dicimus, Gallico pariter idiomate versum ab hominibus res semper novas molientibus, sub poena excommunicationis latæ sententiæ. Adjiciant Papam hunc infensissimum novitatum omnium hostem severissimè in ipso brevi Auctores accusasse *temeritatis conatus, † quo sacrosancti ritus Majestas latinis vocibus comprehensa dejicitur atque proteritur, ac Sacrorum Mysteriorum dignitas Vulgo exponitur*: Appellasse hunc conatum *novitatem perpetui Ecclesiæ decoris deformatricem, inobedientiam, temeritatis, audaciæ, seditionis, schismatis, aliorumque malorum productricem*. Neque verba hæc videri cuiquam debent iusto graviora.

C A P U T I V.

De impressione Librorum.

QUoniam autem de libris jam agere coepimus, hæc occasione injungimus Scholasticis nostris, ut juxta præscriptum *Synodi Mechliniensis II. perquam diligenter observent, & observari curent gravissimum Sacrosancti Concilii Tridentini Decretum sess. 4. sancientis *ut nulli liceat imprimere, vel imprimi facere quosvis libros de rebus*

†. 12. Ann, 1661.

* Tit. I cap. 5.